

LIVET SOM

Gjeter

i Øyerfjellet

Barbara Thonnon (43) fra Belgia har vært gjeter i Øyerfjellet i sommer, fra juni til september. Ho har hatt tilsyn med ca. 3500 sauer, noe som innebærer omtrent 40 timers vandring hver uke. Det er andre sommeren på rad ho har bodd på gamle Skjelbua, langt fra folk og med lite dekning.

Av Åse Kari Gravråk

Gamle Skjelbua ligger 4 km fra Ner-Åsten parkeringsplass.

– Det er lettere i år for nå er jeg godt kjent, sier Barbara. - I fjor skjedde det noen ganger at jeg gikk meg bort. Da var GPS´en god å ha.

Jobben hennes er å ha tilsyn, ho må vite sånn ca. hvor sauene er og at ingen er syke eller skadet. Saltsteinene må også sjekkes minst en gang i uka. Arbeidstida avhenger litt av været, men stort sett er Barbara ute åtte timer hver dag fra mandag til fredag. Sauene er merket med fargekoder som viser hvilken bonde de tilhører. Derfor har Barbara alltid med seg listen over fargekoder og telefonnumre til de 14 bøndene hun jobber for.

Ingen rovdyr

– Når alt er stille og rolig betyr det at sauene har det bra, forteller Barbara. – Men hører vi bjeller, breking og mye uro er det tegn på at noe har skjedd. Heldigvis har vi ikke sett rovdyr her i området de siste to årene. Men sauer kan dø av sykdom også, det er ikke nødvendigvis rovdyr som er årsaken.

Det skjer at en søye får jurbetennelse, eller at et lam halter. Da må bonden få beskjed og ta avgjørelsen på hva som skal gjøres. Jeg har lært mye av bøndene, for eksempel hva som skjer når sauene blir syke, og hva vi må gjøre.

Natur, dyr og gårdsarbeid

Barbara har bodd i Norge i fem år. Ho har en master i kriminologi og studier i pedagogikk fra Belgia, men det var interessen for natur, dyr og gårdsarbeid som lokket henne hit til lands. Etter at ho kom til Norge har ho jobbet med gårdsarbeid på Tynset, vært lærer i Osloområdet og jobbet som avløser på gårder rundt omkring i landet. Nå har Barbara «landet» i Sollia som ligger mellom Follidal og Koppang. I vinterhalvåret er ho vikar i barnehage og skole, mens i sommerhalvåret er ho gjeter i Øyerfjellet fra mandag til fredag. I helgene drar ho hjem til Sollia og yster ost!

Kontrast til Belgia

– Hovedårsaken til at jeg trives så godt i Norge er naturen. Jeg vet ikke om dere nordmenn er klar over hvor mye natur dere fortsatt har? I Belgia bor folk veldig tett. (Belgia er på størrelse med Nordland og er et av Europas minste og tetteste befolkede land. Red.anm.)

– På grensen til Frankrike i sør har vi fortsatt litt fjell og landskap, men sivilisasjonen er ikke langt unna. Her i Norge kan vi gå på tur i mange dager uten å se folk.

Savner absolutt ingenting

Barbara har med seg sauehunden Valter i Øyerfjellet, de er bestevenner. Ellers er ho alene og trives godt i eget selskap, savner verken radio eller sosiale medier. Gamle Skjelbua er enkelt innredet. Her må vann hentes i bekken og doen er i uthuset. – Av og til har jeg besøk av samboeren min på Sollia og enkelte venner. Ellers synes jeg det er godt å være alene, jeg savner absolutt ingen ting. Jeg opplever også at jeg er mer

Naturen er hovedgrunnen til at Barbara trives godt i Norge.

Mange timers vandring hver dag

Foto: Privat

observant, mer oppmerksom på dyr og planter, legger bedre merke til ting når jeg er alene. Det er så fredelig å være her, ikke noe bråk, ikke noe stress, ingen forstyrrelser. Gjeterjobben gir også stor frihet. Er det dårlig vær en dag går jeg kanskje i 2-3 timer. Da blir jeg heller inne og leser og drikker kaffe, så går jeg heller lengre når været blir bra. Det aller beste ved å være gjeter er å være mye ute.

Tar vare på gamle tradisjoner

Ved siden av å være vikar i barnehage og skole på vinteren, hjelper Barbara til på to gårder i Sollia. Ho hjelper til med lamming, saueklipping og geitemelking. Av ulla veiver ho fine tepper, store og små. Ho har en oppstadvev som er av den gamle typen. Barbara kjøper garn og lager renning, så lager ho fine tepper av rå ull fra de gamle sauerasene. Både veving og gjeterjobben gir henne en egen ro og tilfredshet.

Det aller viktigste

– Jeg har universitetsutdannelse fordi da jeg var ung gjorde jeg det som «alle» mente var best, å ta en høyere utdannelse. Men etter å ha blitt mer bevisst har jeg funnet ut at jeg liker best å kombinere gjeterjobb, yste ost og være lærervikar. Det er kombinasjonen jeg liker, det er dette livet jeg trives best med og det er det aller viktigste for meg.

Lunsj og forberedelser på trappa.

Jeg synes det er godt å være her alene og savner absolutt ingenting

Barbara Thonnon